

ת"פ 65014/03/16 - מדינת ישראל נגד סאמח עטא תושבי איו"ש

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 65014-03-16
11 מאי 2017

בפני: כב' השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

סאמח עטא תושבי איו"ש

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - זימרן

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דוגמן דמיטרי ממשד עו"ד סיבוני

אשתו של המשיב - גב' אנטוניו ויקטוריה

מתורגמנית לשפה הערבית - מורן חן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם יליד 1988, הורשע עפ"י הודאתו בביצוע 3 עבירות ל כניסה בלתי חוקית לישראל, עבירות בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם שהה בתחומי מדינת ישראל מבלי שהיה לו היתר כדן בתאריכים: 21.11.2013, עת שהה באתר בנייה, 8.3.2014, עת שהה בעיר אשקלון וכן ב-29.3.16, עת שהה בעיר אשקלון.

באת כוח המאשימה עתרה להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה וענישה כלכלית.

בטיעוניה לא התעלמה מגילו של הנאשם והיעדר עבר, אך לאור ריבוי העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה והעובדה כי

עמוד 1

חלק מהעבירות בוצעו בתקופה בה המצב הבטחוני החמיר, עתרה כאמור להעידף את אינטרס הגמול וההרתעה ולהטיל ענישה מוחשית על הנאשם.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד או לחילופין להסתפק בתקופת מעצרו.

בטיעוניו הפנה להיעדר עבר, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעובדה כי העבירות בוצעו בשל הצורך לפרנס את משפחתו ואף הציג מסמך המעיד על כך שכיום מצא עבודה בתחום הרשות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה עולה כי האישום השני והשלישי בוצעו טרם השינוי במצב הבטחוני, כך שיש לקחת בחשבון נסיבה זו לקולא.

שני הצדדים הציגו פסיקה של ערכאות שונות התומכת בעמדתם העונשית.

בהתאם לתיקון 113, על ביהמ"ש בתחילה לקבוע מתחם עונש הולם לעבירה, זאת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הינה זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

בחנית מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה כי מדובר במקרה זה בפגיעה ברף הנמוך, שכן העבירה בוצעה לצרכי פרנסה בלבד ולא קיימת כל אינדיקציה לחשש בטחוני בפניו של הנאשם. יחד עם זאת, מדובר בעבירות שבוצעו במספר הזדמנויות שונות.

מדיניות הענישה כפי שניתן לראות בפסיקה הרבה שהציגו הצדדים בפני, נעה במנעד רחב ביותר.

פסיקת ביהמ"ש העליון בהלכת אל-הרוש, רע"פ 3677/13 אל-הרוש ואחרים נ' מדינת ישראל, קובעת מתחם עונש לעבירת שב"ח יחידה ללא עבירה נלווית, שנעה בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר בפועל.

בפס"ד זה, קבע ביהמ"ש כי מתחם זה עשוי להשתנות בהתאם למצב הבטחוני השורר במדינה.

יחד עם זאת, סבורני כי במקרה דנן, אין מקום לקבוע מתחם ענישה חמור יותר כיוון ששתי עבירות הכניסה הראשונות בוצעו טרם ההחמרה במצב הבטחוני, שעקרו בקיץ 2014, עם תחילתו של מבצע שובו אחים.

סוף דבר, כאמור מתחם העונש ההולם בגין עבירת שהיה בלתי חוקית נע בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר בפועל.

במקרה זה, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה.

בתביעת העונש ההולם בתוככי המתחם, אקח בחשבון את השיקולים הבאים:

1. מדובר הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי שנישא לאחרונה והוא מהווה מפרנס יחיד למשפחתו. אין ספק כי הטלת ענישה מאחורי סורג ובריא תפגע בו ובמשפחתו ובאפשרות לפרנס המשפחות.
2. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה בחקירתו. אף על פי כן, המעסיקים לא הועמדו לדין.
3. מדובר בנאשם בעל נסיבות אישיות מורכבות שבעבר נבדק והותר לו להיכנס לתקופות קצרות יותר למדינת ישראל.

כשאלו פני הדברים, בשים לב לעובדה כי במצטבר הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריא כשבוע ימים, סבורני כי מחד גיסא, לא ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד, לאור ריבוי העבירות, אך מאידך גיסא, ניתן להסתפק בתקופת מעצרו לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית משמעותית.

סוף דבר, הנני גוזרת דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. 7 ימי מאסר בפועל, מהם תנוקה תקופת מעצרו - 21.11.2013 עד 24.11.2013, 9.3.2014 וכן 29.3.2016 עד 30.3.2016. כך שהנאשם למעשה סיים לרצות את עונש המאסר.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי במשך שנתיים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

3. הנאשם ישלם קנס על סך 4000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם מתוך כספי ההפקדה בתיק מ"ת 64983-03-16 והיתרה תושב לידי אשתו של הנאשם, הגברת אנטונוב ויקטוריה, ת.ז. 317504058, ככל שלא קיימת מניעה חוקית לעשות כן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

טל לחיאני שהם , שופטת